

Pak věřte doktorům

" Tak se posaďte a povídejte. Nějaká vážná onemocnění jste prodělal?

Operace a tak?"

Povídám jí: "Ano. V dětství slepák a pak nějaké ty úrazy."

"Aha." říká a něco si zapisuje. " No a co dál? Nějaké alergie, či něco jiného? A ten papírek o zaplacení poplatku máte kde?" Byl jsem na pohotovosti. Jako **kurýr** si během dne k doktorovi zajít nemůžu. Nestíhám. **Kurýrní služba**, je **kurýrní služba**. **Doručení zásilek** nepočká. Pousmál jsem se a říkám jí, že ho má na stole v kartě. "Aha. Jsem už dnes nějak asi přepracovaná a měla bych jít domů. Už přetahuji."

"To nic. To chápu." Povídám. "Vždyť se nic neděje. Já jako **kurýr** přetahuji službu věčně a to nemluvím o situaci **expres doručení zásilky**."

"Tak, to jste hodný. Je fajn, že to tak berete. Je nás tady málo a

fakt už toho je moc. No a co po gynekologické stránce? To jste v pořádku?"

Asi jsem se zatvářil dost bezradně, protože se na mě podívala a zcela

spontánně povídá: "Copak? Něco nepříjemného? Nějaké zdravotní problémy?" Zcela

vážně se na mě vyzývavě podívala a zcela vážně čekala na svoji otázku ode mě seriózní odpověď. "No, to ani snad ne." Povídám. „To jsem ještě nějak nestihl, ale čert ví čím budu třeba v příštím životě? **Kurýr v Praze** to asi nebude a jako ženská bych byl, ale asi pěkná potvora. Což jako **kurýr** určitě nejsem.“ Odpověděl jsem s úsměvem. Zarazila se a dlouze se odmlčela. Po chvíli se vrátila zpět do reálu a povídá: "Fakt jsem přetažená a mám toho už nějak dost. Trapas. To se mi ještě nestalo. Promiňte. No nic. Nezlobte se, prosím. Je čas jít domů. Moc se vám

omlouvám.“ Vzal jsem věc s humorem a s tím, že se vážně nic nestalo a naopak, že mě to pobavilo a o nic nejde. Co mě však dostalo definitivně bylo to, když mi podávala papírek s nápísem poukaz na vyšetření a jen tak, již na odchodu mezi dveřmi mi povídá: "Zatím si skočte tedy na tu gyndu a přijďte tak za hodinku. To už budu z večere zpátky"

Už jsem neříkal nic a jen se začal smát. Popřál jsem jí dobrou chuť a se smíchem odcházel chodbou od její ordinace, když najednou slyším jak za mnou volá: "Za tu hodku už asi nechod'te. Já už tady totiž asi nebudu a budu nejspíš oddělení psychiatrie a to jako pacient. Fakt je toho hodně. Fakt je toho hodně" Znělo tiše chodbou v klapotu jejích odcházejících dřeváků a šepotu nic nechápajících a udivených pacientů. "Fakt je toho hodně"

Asi tedy přeci jen zajdu někam na gyndu s tím poukazem na vyšetření, který mi dala a třeba se pak s paní doktorkou sejdem na tom oddělení, na kterém prý bude po službě ona sama, jako pacienti oba.

Pak věřte doktorům ...